

Den ommeldte Forlængelse af Forpagtningen til 1ste Maj 1900 er ikke forbundet med nogen til Bestemmelsen i Kontraktens § 1, 2det Punkt, svarende Ret for Forpagteren til at fortsætte Forpagtningen endnu i 5 Aar fra næsnævnte Tidspunkt.

§ Lighed med Bestemmelsen i Kontraktens § 24 udreder Forpagteren alle Stempel-afgifter og Tinglæsningsgebyrer, der foranlediges ved Forpagtningens Forlængelse.

Finansministeriet,

den 9de Maj 1894.

Kjøbenhavn paa Mors,

den 4de Maj 1894.

2) I. A. 6. Forstrandsindtægter. Man har paa Forespørgsel modtaget følgende Redegørelse fra Finansministeren:

Finansministeriet. Kjøbenhavn, den 21de November 1894.

Ved Skrivelse af 27de f. M. har det ærede Finansudvalg under Henviisning til Finanslooforslagets § 2 I. A. 6. af Finansministeriet udbedt sig Oplysning om, hvorvidt der har foreligget Ministeriet Tilbud fra private Forstrandsjere om Overdragelse af deres Forstrandsrettigheder til Staten, samt om den Godtgørelse, disse i bekræftende Fald have betinget sig.

§ Anledning heraf skal man herved meddele følgende:

§ Aaret 1843 tilbød Enkefru Lassen ved sin Svigerføn Kammerraad Kosoeb for en Købesum af 8,000 Rdl. at afhænde til den kongelige Kasse den hende tilhørende saakaldte Naberger Forstrand, der i en Længde af c. 3 Mil strækker sig fra Thorsminde til Syd for Høvig i Ringløbing Amt. Dette Tilbud foranledigede Rentekammeret, hos hvilket der opstod Tvivl, om Forstrandsretten paa den nævnte Strækning virkelig tilkom Enkefru Lassen, idet hendes afdøde Mand's Erhvervelse af denne Ret ved Skøde af 2den August 1824 syntes stridende mod Forordning af 11te August 1815, til at søge dette Spørgsmaal afgjort ved Dom. Efter at Rets sagen var anlagt, blev Rentekammeret imidlertid nærmere bekendt med en Højesteretsdom af 29de Maj 1817, hvorved de daværende Besiddere af det forhenværende Baroni Nyssestens Forstrand — hvoraf Naberger Forstrand udgør en Del — kendtes berettigede til Udøvelse af Forstrandsretten, der ikke fandtes at kunne henføres under de i Forordning af 11te August 1815 ommeldte, privilegerede Personer som saadanne tilkommende Forstrandsrettigheder, idet den ved kongeligt Skøde af 29de April 1671 som en særlig Retsgenstand var bleven afhændet til den første Besidder af Baroniet, Generalmajor Rüse. Da Rets sagen saaledes maatte forudses at ville faa et for den kongelige Kasse ugunstigt Udfald, bestemte Rentekammeret sig i Oktober 1845 til at foranledige den hævet, idet det samtidig ved Amtmanden lod Enkefru Lassen forespørge, om hun endnu maatte være villig til mod en passende Købesum at afstaa Forstrandsretten.

§ Følge de af Rentekammeret forinden Sagens Anlæg indhente Oplysninger havde Naberger Forstrand i de 13 Aar 1831—43 gennemsnitlig aarlig indbragt 328 Rdl., en Indtægt, der dog langtfra antoges at ville være indkommen, naar Staten havde udøvet Forstrandsretten, hvilken derfor heller ikke kunde ventes at ville kunne forrente en ved Kapitalisering af denne Indtægt beregnet Købesum. Da Enkefru Lassen nu forlangte 10,000 Rdl. for Afstaaelsen af Forstrandsretten, blev dens Erhvervelse, uanset de Grunde, der i øvrigt maatte gøre et Køb ønskeligt, indtil videre stillet i Bero.

§ Maj 1851 tilbød Kammerraad Kosoeb, der imidlertid havde arvet sin Svigermoder, at afhænde Naberger Forstrand til Staten for en Købesum af 10,000 Rdl. Dette Tilbud fandt Finansministeriet det imidlertid utilraadeligt at modtage, efter at Domøkonomdirektoratet for det havde udtalt, at selv en Erhvervelse af Forstrandsretten for en Købesum af 9,000 Rdl. kun kunde antages at ville medføre Tab for Statskassen.